

„Soča“ izhaja vsak petek in velja po pošti prejemana ali v Gorici na dom pošiljana:

Vse leto f. 4.

Pol leta " 2.

Četrt leta " 1.

Pri označilih in tako tudi pri „pošanicah“ se plačuje za navadno tristopno vrsto:

8 kr. če se tiska 1 krat
7 " " " 2 "
6 " " " 3 "

Za večje črke po prostorni:

SOČA

Ponamezne številke se dobivajo po 5 kr. v tobakarnicah na Starem trgu in v Naselski ulici:

Dopisi naj se pošiljajo vredništvu, naročina pa opravniku „Soče“, d. g. Andreju Tabaj-u Via Canonica, N. 8 v Št. Rku v Gorici.

Rokopisi se ne vračajo; dopisi naj se blagovoljno frankujejo. — Delavcem in drugim neprimožnim se naročina sniža, ako se oglaše pri opravniku.

Vabilo na naročbo.

Ker smo že nastopili drugo polletje vabilo gg. naročnike, katerim je sedaj naročba potekla, naj blagovolijo koj ponoviti naročbo, da ne nastanejo neredi pri odšiljanju lista; oni naročniki pa, ki nam na naročnini kaj dolžujejo, naj blagovolje svoj dolg poravnati.

Prijatelje našega lista tudi prosimo, naj delajo in si prizadevajo, da nam pridobijo tudi novih naročnikov.

Opravnštvo „Soče“

Svoji k svojim.

Bili so časi, ko so v vsakem kraju, posebno v vsakem mesta izdelovali doma vsa obrtniška dela s pomočjo domaćih delavcev. Doma se je dečko učil rokodelstva, doma bil prvikrat delalski pomočnik. Ko se je rokodelstva pričil, dobil je dovoljenje, da sme po svetu, da se znanje popolni in tudi kaj novega nauči. Tukaj ni bilo treba staviti pogojev, da se mora na dem vrniti, ako hoče na lastno odgovornost prevzeti načelnštvo kakih obrtnjev; to se je razumelo samo ob sebe, ker drugod bi ne bil smel izvrševati samostalno svojega rokodelstva, ako bi ne bil imel ob ednem v tistem kraju tudi svoje domovne pravice. Ali to domovno pravico doseči je bilo tačas zelo težavno. Tudi doma moral je prestati vsaki v pričo načelnikov

dotične zadruge ojstro preskušno, in še le, kadar se je v svojem rokodelstvu popolnoma izuril, potrjen je bil kot mojster. Tedaj še le smel je začeti obrtnijo na svojo roko, sprejeti učence in vežbati pomagače.

Posledica take strogosti je bila, da so bili vsi izdelki dovršeni. A ne samo dovršeni so bili izdelki, bili so tudi vztrajni, ker pazilo se je z največjo natančnostjo, da je bilo blago, iz katerega se je eno ali drugo izdelovalo, pravo, dobro in nepokvarjeno. Cena za blago, kakor tudi plača za izdelovanje sti bili natančno določeni. Vse to pa je provzročilo, da so kupci, ki so došli edenkrat ali dvakrat na leto na sejem v kako mesto, niso mogli se slabimi ali morda celo ponarejenimi izdelki spodrivati domačih obrtnikov.

Ako primerjamo današnje dni onim časom, zapazimo veliko razliko. A pred vsem opomniti moramo, da ne opisujemo ono dobo iz našega, kakor da bi vsakemu napredku in prostemu gibanju bili nasproti. Tudi radi priznamo, da marsikteri nadarjeni in podjeten človek bi bil svetu pot do novega vira blagostanja pokazal, da ga niso stroge naredbe dotične zadruge zadrževali. Pisali smo one vrstice edino le zato, da čitatelji spoznajo, da prostost ne koristi vselej in da pride večkrat tisti, ki je na videz prost, vsled sebičnosti drugih v neznosno sužnost? Oglejmo si to našo trditev nekoliko natančnejše.

Odpravili so zadruge obrtnikov, pa ž njimi tudi blagostanje podjetnikov in gotovi ter dovoljni zasluzek pomočnih delalcev. Začelo je spodiranje (konkurenca). Ker pa z dobrim blagom in dovršenimi izdelki konkurenca ni ta-

ko lahko mogoča, pričeli so slepariti pri blagu in krčiti delalcem plačilo. Koliko poštenih podjetnikov je v hudi borbi onemoglo in rad ali nerad postal je taki suženj, ki ne more več ne sebe in ne družine pošteno prerediti, še manj pa delavcev plačevati.

Pa poglejmo si stvar še nekoliko nadalje. Nove znajdbe vstvarile so neštevilno tovarn, kjer se napravljajo izdelki s skoraj neverjetno naločnostjo in v veliki množini po neverjetno nizki ceni, za ktere iždelke je trebalo prej mnogo, primrno plačanih delalcev. Kako se bo obrtnik proti takim konkurenčnim branil? Poštem potom mu ni mogoče. Ako noče sam propasti, mora delalcem plačo krčiti, slabše blago rabiti in vse bolj površno izdelati.

Ali še vse to ni bilo še tako neznosno, dokler se ni razširila po Evropi epidemična bolezna, da mora Evropa z obrtniškimi izdelki konkurirati v trgovini z celim drugim svetom. Od tačas začelo je še le pravo gorje za male obrtnike, popolna sužnost rokodelcev. Prekupci, ki so evropske obrtniške izdelke po Aziji, Afriki, Ameriki in Avstraliji vstavljevali lu ondotne obrtnike izpodrivali, morali so imeti izdelko po prav nizki ceni. Dali so torej izdelovati naj slabše blago, pestili so delalce hujše kot nekdaj sužne zamorce. Ti so imeli vsaj po nači počitek in dovolj tečnega živeža, delalci pa nekaterih krajev dandas tega nimajo. Delati morajo cele noči, nedelj in praznikov jim ne privoščijo, in za vse to prejmejo večkrat tako pičlo pličo, da si ne morejo še krompirja za živeš do voljno nakupiti. Tako so n. pr. v Prosnici krojače pripravili do obupanja, ko so jim za celo novo možko oblačilo, za ktero je potrebo-

LISTEK.

Črtice o popotovanji v sv. dežele.

(Dalje.)

Bilo je 4. aprila, ko je naša družba po štirih debelih urah iz Nazareta na Taborjevem verhuncu se znašla.

Gledé težavnih potic strme gore, osrčil nas je in tudi tolazil, omenjeni Pater v svojem govoru takole: „Prijatelji! na smrtno uro, kadar bode vže cirtvaški pot in bleda barva. Vam obličejo pokrivala, kadar boste av. razpelo (božjo martro) s tresočo se roko držali — bode vaša duša blagovala ure in čaze, ktere ste preživelii in pretrpeli v sv. deželi.“

Na 5. aprila je družba v šestih urah dospela v „Tiberias“. Tu je bilo prvikrat treba bivati in prenočiti v šotorih.

Tu je cerkev zidana v podobi zvrnjene ladje, ki proti jezeru moli. V tej cerkvi je patron sv. Peter, ravno v taki obliki, kakor se vidi njegov kip v Rimu. Stali so v tej cerkvi tri novi iz marmorja zdeležani altari, kateri sta dva francoska grofa podarila 1. okt. 1888. Svečniki so zaznamvani z austr. orlom. Od tu 2½ uri je Tel-hum (Kafarnaum). Tu je bilo nekdaj mesto, sedaj so razvaline s travo zarašene. To mesto ni hotelo sprejeti Kristusovega nauka, zato se je spolnilo nad njim, kar najdemo tudi v sv. Mat. 11, 23. Na pol poti od tam najdeš prav revne bajte, in votline, katerim pravijo tam Medschedel t. j. nsk-

danja Magdal, kjer je Madalena, ki je iz doma v Betaniji za Oljske goro staršem zbežala in potem neredno živel.

Deželica ta je lepa, pa ni varna, kajti tu okoli se klatijo Beduini s svojimi roparskimi nameni. Gorje mu, ki bi se predrazil podati samote in osamljeju po onih krajih semtretje zarašenih, polnih votlin.

Soboto 6. aprila je peljala pot precej gorata in strma čez puščavo, na kteri je Kristus 5000 mož nasestil. Imenujejo jo: „Gora prečudnih kruhov“ ali „nasitenja.“ Potem pride koj gora osmih blagrov. Od tod prideš do poti, ki te privede tudi v neko samoto, kjer razvaline kažejo da tukaj je moralno mesto biti. No res, pravijo temu kraju, ki je vže na Galilejskem: Kana v Galileji, kjer je Kristus vodo v vino spremeniil pri ženitnini. Sedaj naš krmni naš potovodja po bližnji poti zopet v Nazaret.

Odločeni dan t. j. po predpisanim dnevniku, ki nam je bil vodilo, kraj in kam odpotovati, pelje nas pot iz Nazareta po sredi Palestine proti Jeruzalemu. Po doveršenih av. opravilih, ki se v tistih vročih deželah prav zgodej opravljajo, nas čaka na ulici pred cerkvijo 20 konj in še drobiž z dolgimi ušesi, tudi okoli 10 glav. Ti posledni so pred nami hiteli obloženi z vsem potrebnim na takem popotovanju, kakor so šotori, mize, stoli, postelje, ki niso drugo, ko mornarsko platno razpeto na železnih nogah. Rekel sem da drobiž z dolgimi ušesi je podviral naprej, da je še pred večerom dospel na odločeno mesto, kjer so se šotori zasadili in razgrnili. Od 7 šotorov je bil eden glavni z avstrijsko začatavo na veršiču, ki je služil za obednico (Speise-Salon). Drugi so bili za spav-

nice. Kuhar, mohamedanski turk je svojo kuharijo in packarijo na tleh imel. Dobro je vse napraviti čepeč na tleh. Tudi neko torto je parkrat spackal. Bodisi da je zrak take narave bil ali da je tek v tistih krajev večji nego v Evropi, torta kakor tudi druga jedila so dopadla in hašnila. Veljal je tu nemški pregovor: „Der Hunger ist der beste Koch!“ Dodaj še grozansko slabe i strme pote od zjutra 6 ure do 8 zvečer na konju sedeti, se tresti in trpeti; ni čuda če dopada turška torta, še krompir ali polenta bi se nam prav dobro prileglja. Sicer smo okoli 12. ure iskali strašanski vročini se ogutiti pod kake oljške ali figova drevesa, še naj bolj senco smo našli pod cedri, limoni, pomerančami, ki so nam dajali zraven pičle sence tudi prav prijetni duh. Pod tako senco nam je naš oskrbnik (Speisemeister) razdelil meročno pečenko, kruh, razno sadje, orehe, suhe fige, pomaranče, dateline, mandeline i. t. d. Vse je bilo naravno prav okusno in točno; kakšen dan smo dobili tudi piščeta, katerih meso ali prav za prav koža, s ktero so bile kosti pegrajenje, je bilo kakor posušeno črešlo. Zarad naših dobrih zob in lačnega želodca so komaj znamnja od teh kobilic palestinske puščave na tla padla. Tudi vino in pivo smo imeli. Somari za to odločeni, saj vedno take reči za karavano nosili. Vrh vsega je imel vsaki Somar po dva vrča, pratene čutarc, na obeh straneh sedla obešena. Popotnik, kemeru so od prepekanja solnce slike zmaukovali je poklical Somarja, vzdigne verč, ki drži 4 do 6 litrov in hodě naloči verč na ustnice ter 'se' apije take vode, „quantum satis“, in sicer take kaker je Bog dal in se po poti v kakem studeau ali v kaki ma-

val dober kroat, da je je izdelal, naj manj 19 ur, plačali samo 30 do 35 kr. Kako s tako placo živeti?

Da postanejo izdelki še cenejši, delati morajo tudi ženske in otroci. Posledica temu je pohabljeni rod. V Berolini n. pr. došlo je k vojakemu naboru 11.000 mladičev, in samo 800 bilo je k vojakom potrjenih — vse ostali so bili neapostoli.

Na tak način so lahko dobivali trgovci izdelke, s katerimi so mogli glede cene z obrtniki celega sveta konkurirati, a s tim so provzročili tudi na inozemskem ravno tako žalostne razmere. In to vse je sad in posledica prosti obrtništvi.

Ali kar se je zdelo neverjetno, zgodilo se je. Naj bolj svobodna država postavila je jez taki prestoti in zaklicala: svoji k svojim. V Ameriki so namreč potrdili postavo, vsled katere bi morali svetovni trgovci plačevati tako visoko colino, da se domačemu obrtniku ne bo več batiti izpodrivanja. Domaci izdelek ga bo doma prečivel.

V.

Dopisi.

S Šentviško Goro. Dan 15. junija t. l. je bil za našo starodavno faro (vše dne 24. novembra 1192 po papežu Celestiu III. podredjena Čedadskemu kapitelju) dan splošnega veselja. Zdelo se nam je, da so se vrnili časi, ko je pri nas pastiroval nepozabni monsignor Josip Tuni, sedanji školašt stolnega kapitelja v Gorici. Ta gospod pridobil si je veliko zaslug še posebej, da imamo največ vselej oje govega prizadevanja sedaj pri naš župni dvorec, za katerega nas tudi bolj bogato občine zavijajo. Bolj pa je še skrbel za čast Božjo in okinčanje cerkve. Napravil je bil cerkvene oprave, da so bili pri vsaki bolj slovenski mali piteri duhovniki v polnem ornatu pred altarjem. Najejajše pa je obhejal (pri nas zapovedani) praznik sv. Vida, patrona farne cerkve. Kdor posna lego kraja na planoti med rečicami Idrijo in Bado, ter pomisli, da tačas nismo imeli še vžne poti, ki bi tako ime zaslužila, čuditi se mora, da se je takrat na dan sv. Vida cerkvene slovensnosti katerikrat vdelčilo do 18 duhovnikov. Kar je bilo istočasno v navadu, ponovilo se je letos zopet. Povod je bil letos pa še drugi.

Novo nam došli v. č. g. župnik odiožil je bil dan slovenskega svejega umetnjenja na god sv. Vida. Ne bom opisoval cerkvene slovesnosti, tudi ne omenjal lepega govora pred. g. dekanu — saj kar iz srca pride, srce gane, — ememem naj samo to, da je novi g. župnik v kratkem času svojega bivanja v naši fari že občepoštovan naš oče in prijatelj vseh sosedov duhovnov. Ti so mu ljubav pokazali s tem, da so po tri ure na okrog oddaljeni došli na njegov slavnostni dan, akoravno je bila nedelja. Posebno

ki najde. Tudi nič ne vprašaj, ali nisi morda iz nega vodnjaka tudi hijene ali šakali pili. Ni časa po takih malenkostih popraševati.

Še vedno smo v Galilejski deželi. Smo še v duhovnem okrožju Nazareta, kajti kar je kje keršanskih bitij, spada pod duhovnijo oo. Frančiškanov. Poprej kot zapustimo morda za vselej deželo, in posebno Nazaret, ki je bila domovina našega Izveličarja J. K. čutim da se sreča hoče še eukrat tja czereti. Vše lega te deželice in posebno mesta Nazaret vplivno blagonošo na vernega človeka.

Romarji najdejo stanovanje, prenatiče, krme in vse česar potrebujete pri oo. Frančiškanih.

Prav lepa in velika cerkev — mazilka — oznajenja Marije Device je bila vše od sv. Helene sezidana čes ono mesto kjer je nadangel Gabriel Marijo pozdravil. Žalibog, po večkratnih napadih so jo podrli. Zopet jo je dal nek pobožni knez sezidati; ali l. 1178 je prišla zopet v turško oblast. Vedno so se pobožni kralji med temi, tudi sv. Ludvit francoski l. 1250 za to svetiče potegevali.

Tudi te razvaline so sinovi sv. Frančiška čistili in varovali. Se vede da je bilo jih grekata načela to: 370 let so le toliko dosegli, da jim turški fanatizem ni posvečenega mesta vzel, dasiravno so napade in preganjanje brez konca trplili. L. 1620 so od Liban. kralja dovoljenje dosegli cerkev oznanju M. D. zopet sezidati. Ali miru niso imeli od nevercev. Komaj v pretečenem stoletju so se Frančiškanom razmire zboljšale. Zato so v novejšem času cerkev razsvili in olopšili.

(Dalje prib.)

nas je še veselje videti med vdeleženci dva brata novega župnika, katerih eden je tudi župnik v Renčah pri Gorici, kakor tudi sivolesega duhovnega očeta župničkega in njegovega bratrača g. duhovnega poslovnika v Lačniku. Vsi ti vnaši, ed daleč došli gospodje se niso vtrašili dolge poti na Goro; mi se pa nadejemo, da so se prepricali, da ljubi njih g. Gotard ni prišel ravno v takočno Sibirijo, kakor si maračko predstavlja Šentviško Goro.

S Krazu, 5. julija. Naši listi tolkokrat pojavljajo, da nasprotniki naši bodo nas še le potem začeli spoštovati, ko se sami ne bomo več izramovali maternje govorice. Mi na Krazu, ki občujemo največ z Tistom, opoznamo tu volje, kot drugod in vemo tudi, da namena ne dosežemo, dokler nimamo zavednih mater.

Mlada, komaj domač enorazredni šoli odrasla deklica pride v službo v Trst, privadi se laški govor. V vgodnem slučaju se marsikatera v mestu ali okolici tudi poroč: in edna, na videz italijanska družina je več.

Ne samo pomanjkanje slovenskih šol v Trstu, temveč tudi pomanjkanje mater, ki bi se svoje narodnosti zavetale, je krivo, da se število Slovencev dan na dan krči. Če je pa že vse graje vredna žena, ki dobi laškega soprogata: in ne mara ali pa se celo zaraume z otroci v svojem jeziku govoriti, kaj naj redem še le o stariših, n. pr. očetu Kraševcu in materi Ipkavi, kojih otroci domače besede ne razumejo. Da bi otroci ne svedeli da so njih stariši vsaj v svoji mladosti govorili slovenski, mož in žena ne govorita ali prav za prav lomita tudi doma ne med seboj v uobenem slučaju drugega jezika kot blažene laščine.

Zgodi se pa, da taki stariši o priliki pogledajo še na rojatni dom. Vzmetu seboj kakog, fantiča ali deklico. Kako ostrni taki otrok, ko mu odmeva prej neslišani jek po učesih od očeta in matere. Da otroka preveč ne vzemirita, so besede slovenske le redke, koje sta prisiljana sreča sorodniki spregovoriti; toliko bolj živahan je pa razgovor medsebojen v laščini. Komaj pa predstopita prag rojstne hiše, pozabita zopet vsako domače besedo, ako na poti ne naletita zdravnika brez diplome, ki ju vsaj za nekaj časa leči laške manjje. Tak slučaj hočem povedati.

Nedavno peljata se tod mimo taki oče in mati s kakih 8 let starim fantičem. Voznik, primoran konja nakrmiti, vstavi in potuški želijo se tudi okrepetati. Vse, kar naročijo glasilo se je laški. Po kratkem odpočitku pelja oče radovednega fantiča na prost, da si kraj ogleda. Med tem pristopi že priletenu kralj gospodar, ki se je kot mladenič v Trstu rokodelstvu, ob enem pa tudi laščine priučil, ter praska agajivo voznika slovenski: „kam pa peljete to žensko trayo žet.“ Prej italijanska gospa se spozabi, ter v naglici odgovori: „jo bom pa pri vas žela, ako dobro plačate“. Razgovarjal se je pozneje še celo uro z med tem časom vernivši se soprogom slovenski — fantiču pa, ki nij učesar razumel, sta priporočevala, da naj mirno čaka časa odhoda italijanski — da jih no bode zmerjal s kako psovko, kakoršnih se le prepogosto sliši le v Trstu.

Bate, 9. julija. Ko te vrstice pišem (ob 9. uri večer) je ogenj v največji vasi naše občine: „Ravna“ sicer že omejen ali ne še pogrišen. Nearea je pa tako-le nastala: Danas popoldne okoli treh ur igral se je petleten deček s Žveplenki: Kar se tako rado pripeti, zgodilo se je. Žveplinka se vnaša in preplašen deček jo odvrže, mesto jo vgasiti. Raztrošeno seno, ktero ravno spravljajo, se vnaša in predvo ljudje, ki so večinoma vasi na polju in senožetih, zapazijo, vše se vali gosti dim proti nebu. Še slamo krite strehe vnemajo se edna od druge in prej ke bi mislite, so vse sosednja poslopja v ognju. Lektor je kedaj tak strašni prizor že videl, zna ceniti grozo, ki nekoga navduja. Nobeden ne misli na gašenje, vsak skrbli le, kako bi to in uno rešil. V veliki zmeščavji odnesse se malovredno stvar na varni kraj in preden se vrne, vše ni več mogoče v hišo, da bi obvaroval vrednostne stvari. Vse joks in zdruhuje, vse zbegano teka, ali kar bi bilo najnaučne treba, ne pride nobenemu na um. Predno pa sosedje na pomoč prihajo, je večinoma že prepozno.

Sam sem preveč zbegao, da opisem grozni pogled. Poslopja, trinajstih gospodarjev so hkrati v plamenu. Da se omeji požar prizadevajo se vsi na pomoč došli sosedje iz drugih vasi in z Božjo pomočjo posrečilo se jim je vsaj toliko, da ni celu vas pogrišče. Razvaline pregledati in škodo prečeniti danas še ni mogoče. (Danas se po mestu govoriti, da so v razvalinah našli sežgano deklico, ki zaradi bolezni ni mogla ubežati. — Ured.) Nehterim onih trinajstih gospodarjev vpopolil je ogenj vse, nekaterim so ostale nektere ožgane druge in deli poslopja. Posebno ona z opoko krita poslopja bilo je mogoče vsaj deloma obvarovati!

Res, preobloženi smo z davki, ali najbolj kritne se naši ljudje še vedno tako radi izgibljejo.

Tako sta bila tudi tu zavarovana menda samo dva pogorela pri banki „Slaviji“ in še tri dva za majhne svote. Da bi si že vendar enkrat ljudje vsaj svoja poslopja zavarovali; vsaj pomagajo s tim bližnjemu, ako jih Bog samih obvarja nesrečo, da nepotrebujejo površila od zavarovalnic.

Starišem pa zopet in zopet priporočamo: skrbite, da vaši otroci ne dobijo tako nevarnih igrač v roko.

Politični razgled.

Od kar smo pisali zadnji politični razgled so se vrstile deželnozborske volitve v velikem posestvu na Moravskem in v kmečkih občinah na Solnograškem in Predarberškem.

Kakor kaže izid volitev na Moravskem, bodo imeli nemški liberalci brez onih poslancev, kateri pripadajo k tako zvani srednji stranki, absolutno večino v zboru; moravski deželnii zbor šteje sto poslancev, vsled zadnjih volitev imajo nemški liberalci 51 glasov, česka stranka je dobila 41 mandatov, srednja stranka pa šteje 8 glasov. V zadnjem zboru nemški liberalci sami brez srednje stranke niso imeli absolutne večine, a zdaj jo imajo, in to pride od tod, ker so Češi zgubili v mestni skupini tri mandate.

Na Solnograškem je sijajno zmagała katoliško-konservativna stranka, ki je pa po svojem mišljenju popolnoma liberalna, in centralistična je prodrla le z ednim kandidatom; proti temu je propadel voditelj prave konservativne stranke in dosedanji deželni glavar grof Chorinsky. Na Predarberškem so zmagali v kmečkih občinah vsi kandidati, katere je bila postavila konservativna stranka.

Na Koroskem so Slovenci, kakor poročajo listi, sklenili kompromis s konservativnimi Nemci, ter se nadejajo, ž njihovo pomočjo zmagati proti nemškim liberalcem v treh okrajih. Tukaj gre za okraje: Celovec, Beljak in Št. Mohor, katere so do sedaj zastopali nemški liberalci. V teh treh okrajih živé Slovenci in Nemci, in vsak okraj voli po dva poslance; Slovenci so za te tri okraje konservativnim Nemcem ponudili kompromis na tej podlagi, da se za vsak okraj postavi za kandidata eden Slovenc in eden konservativni Nemec. Če se bodo tudi konservativni Nemci tako pripravljali na volitve, kakor se pripravljajo Slovenci pod vodstvom mnogočaslužnega svojega voditelja župnika Einspielerja, potem zna imeti kompromis vspeh, če tudi nobena kronovina avstrijska netiči tako v ustavovernem, liberalnem, nemškem taboru, kakor Koroška.

Na Dunaju se je 6. t. m. ali v nedeljo vršila prav slovensko intronizacija knezonadškofa dr. Antona Jožefa Gruscha; slovesnosti so se vdeležili papežev nuncij Galimberti, namestni škof Angerer, sufragani in vsa dunajska duhovščina.

Vsled nove postave ima mestno starešinstvo Pražko voliti dva zastopnika v deželni šolski svet, in od teh mora biti eden Čeh, drugi pa Nemec. Ker imajo Čehi v mestnem zastopu ogromno večino, so oni sklenili kot nemškega zastopnika voliti državnega poslanca Heinrich-a. A komaj se je zvedela ta namesta Čehov, zagnali so Nemci po listih krik, češ, da Čehi nočejo sprave ter protestujejo proti tej izvolitvi in in sicer zarad tega, ker Heinrich ni dovolj zagrizen Nemec, kar je pokazal tudi v državnem zboru, ampak on je znenen mož in tudi nasproti Čehom še zadosti pravičen. — Nemci nameravajo svojemu polubogu knezu Bismarcku postaviti spomenik in dijaki nemškega vseučilišča v Pragi so bili sklenili darovati v ta namesta 1000 mark; ali ko zve policijski ravnatelj za ta sklep, je zahteval od predsednika bralnega društva, da naj se oni sklep razveljavljavi, ker drugače bode primoran društvo razpustiti. Nekoliko odločnejše postopanje nasproti nemškim vseučiliščnikom v Avstriji je bi-

lo že kedaj potrebno. — Vlada je mladočešku „Kmečko društvo“ razpustila, ker je prestopilo svoj delokrog.

**

Veliko se je pisalo in raspravljalo, da hoče knez Bismarck sprejeti ponujeno mu kandidaturo za državni zbor v volilnem okraju Kaiserslautern, a zadnje vesti zagotovljajo, da bi se Bismarck le tedaj dal voliti, ako bi že prej bil vedel, da ne pride v načelno nasprotje se sedanjo vlado. Kakor poročajo listi, bode pruska vlada dejelnemu zboru v prihodnjem zasedanju predložila novi postavni načrt o porabi onega denara, katerega vlada ni hotela izplačati za časa kulturnega boja cerkvam in cerkvenim služabnikom; ta novi postavni načrt bode neki tak, da bode vstreza željam katoliškega previvalstva.

Čas, do katerega velja trojna zveza, sklenjena med Avstrijo, Nemčijo in Italijo, bode kmali potekel in ker je ta zveza na Italijanskem le malo prljubljena, za to so laški republikanci in irredentovci že sedaj proti ponovljenju te zvezne. Republikanci v Rimu so izdali poseben oklic in ga po Italiji razširili v več kot 100.000 iztisih, v katerem proti tej zvezi protestujejo in zagovarjajo ono s Francijo.

Zgornja zbornica angleška je sprejela v prvem branji postavni načrt o odstopu oteka Helgoland. — V Londonu so redarji „štrajkali.“ Na postaji Borosteet je v saboto kar 130 redarjev odpovedalo pokorčino zarad premeščenja enega tovarnika; redarji so ob ednem tudi terjali zvišanje plače, Nemiri so se ponavljali skoz parni, a ko so odstranili prve rogovileže, povrnili se je spet mir in red.

Sodišče v Parizu je obsodilo vse zatožene nihiliste na tri leta ječe in 200 frankov globe; oproščeni sti samo gospa Reinstejn in gospodičina Bromberg. To postopanje francoške vlade in potem obsodba nihilistov je napravilo najboljši vtis na vladne kroge ruske. — Francoska poslaniška zbornica je sprejela skoraj soglasno postavni načrt glede carinske zveze med Francijo in Tunisom v Afriki.

Iz Cetinje se 7. t. m. poroča, da je bil Božo Martinovič, poveljnik telesne straže knezove, isti dan umorjen, a ljudstvo je koj na Markovem trgu morilca usmrtilo. Povod umora ni še znan.

Domače in razne vesti.

V Miramaru namerava, kakor se iz Dunaja poroča, prezimovati nadvojvodinja Stefanija, udova ranjkega prestonaslednika.

G. cesarski namestnik vitez Rinaldini došel je preteklo saboto čez Občino v Sežano. Na meji Sežanskega glavarstva poklonila sta se mu voditelj okrajnega glavarstva Dr. Peter Laharner in župan Sežanski R. Mahorčič, dejelni poslanec. Dohod v Sežano naznani je strel topičev. Prod glavarstvu poklonila se mu je duhovščina in uradniki, godci pa so zagodili cesarsko himno. Namestnik ogledal si je še le lansko jesen dokončano prenovljeno cerkev, potem zaporedoma različna uradnije. Najdalje se je pomudil v Šoli, kjer se je v vsakem razredu hotel prepričati o napredku. Ostal je v Sežani nad štiri ure ter počastil z obiskovanjem tudi g. župnika.

Imenovanja in premeščenja sodniških in političnih uradnikov na Primorskem. G. Frau Dukič, c. kr. sodniški pristav v Gorici imenovan je c. kr. okrajskim sodnikom v Bolcu, c. kr. sodniški pristav v Tolminu g. Gabrijelčič c. kr. okr. sodnikom v Podgradu, c. kr. okr. sodniški pristav v Korminu g. Gaudusio c. kr. okr. sodnikom v Buzetu. — C. kr. okrajski sodnik g. Dimitrič pride iz Bolca v Kormin, c. kr. okr. sodnik g. Čermak iz Bazeta v Červinjan. — C. kr. okr. sodniški pristav v Korminu g. Metstrov je dobil naslov svetovalskoga tajnika. — C. kr. okrajskim komisarjem bili so imenovani gg. Teofil Prindič, Alfred Ž. Manussi, Ernest Gironcoli Žl. Steinbruna in Friderik Reiner; začasno pa grof Marij Attems.

Č. gg. novomašniki goriške nadškofije so, ozitoma bodo darovali nove sv. maše po naslednjem tedu: Valentin Kragelj in Jožef Vidmar sta vše imela novo sv. mašo, in sicer prvi 6. v cerkvi sv. Antona v Gorici, drugi 10. julija na Sv. Gori;

Janez Bisjach, 13. julija v cerkvi sv. Roka pod Turnem v Gorici; Andrej Uršič, 13. julija v Sovodnjah; Eduvard Suppanzich, 16. julija pri č. sestrah Učulinkah v Gorici; Janez Nanut, 20. julija pri sv. Iganciju v Gorici; in Jožef Primozič 20. julija v Št. Polaju na Krasu.

Dozidavanje malega semenšča je dovršeno in že početkom šolskega leta 1890/91 bo mogoče nekoliko rejencev več sprejeti v ta prepotrebni zavod. Prošejo za vsprejem vložiti se morajo do konca t. m.

Na Goriški realki so dokončali šolsko leto preteklo saboto. Letno poročilo sestavil je vodja Dr. Schreiber. Edini spis prof. Babsch-a govori o zaslugah Filipa Zesona za nemško slovstvo v 17. veku: Iz statistike pozvemo, da je šolo obiskovalo 218 učencev; po narodnosti je bilo 122 Italijanov, 55 Slovencev, 39 Nemcev in 2 sta bila drugih narodnosti. Po vseh je bilo 13 odličnjakov, 148 jih je vdobilo I., 31 II. in 5 III. red, eden ni bil klasičkov.

Slovenska javna dekliska šola v Gorici konča letošnje šolsko leto 15. t. m., otroški vrt pa 26.; kakor znano, vzdržuje oba ta zavoda slovensko političko društvo „Sloga“.

V morske kopelji* v Gradež (Grado) odpeljali so dne 1. t. m. ob 4^{1/2} zjutraj bolus otroke iz mesta in okolice goriške. Drugi dan došlo je z vlačkom ob 10 uri 39 m. z Dunaja 83 otrok v Ronke, ktere so od tod skozi Oglej spravili v Gradež. Začetek blagodejnega zdravljenja nesročnih skrofuloznih otrok, katerim nobeno drugo zdravilo stalno ne pomaga, bil je letos posebno sijajan, ker došel je bil v Gradež tudi g. namestnik vitez Rinaldini istega dne, da si ogleda zavod in naprave.

Tombola, ki je bila na dan sv. Petra in Pavla v korist zapuščenih otrok v Gorici, dala je 870 fl. 35 kr. čistega dobička. Vseh dohodkov za 7175 prodanih listov po 20 kr. bilo je 1485 fl., raznih stroškov pa 564 fl. 65 kr.

Mrtvo so našli v ponedeljek zjutro 79letno Lucijo Padovan.

Dimnik se je vnel v ponedeljek okoli polne na Placuti. Gasilci so zabranili požar.

Svilnih mešičkov (galete) se je prodalo v dobi od 14. junija do 3. julija t. l. kolikor se jih je na javni tehtali v Gorici stohalo, 80.425^{1/2} kilogramov. Počasna cena I. verste je bila 1 fl. 85^{1/2} kr., II. verste po 1 fl. 65^{1/2} kr. Leta 1889 pa je prišlo na trg 73.459^{1/2} kilogr. in počasna cena je bila I. verste 1 fl. 69^{1/2} kr. II. verste po 1 fl. 46 kr.

Strela je dne 30. junija vžgala na Selu Volčanske župnije hlev, ter je jo v dveh urah z vsem kar je bilo v njej vpepelila. Škoda se oceni na 900 fl.

Presvitli cesar so z odlokom dne 29. junija imenovali v. č. g. J. Flis-a, sprituvala v bogoslovskem semenšču, korarjem stolačega kapiteta v Ljubljani.

Knezoškofi in škofi avstrijski bi bili moralni nedavno objavljeni pastirski list, predno so ga izdali, dati v popravo ljudskim učiteljem, ker zdaj se jim je bati najhujše obsodbe od učiteljskega zobra, ki bode v Saazu na gorenjem Avstrijskem. Tako vsaj preti učiteljsko glasilo one kronovino. „Učite vse narode“ — to smejo danas samo ljudski učitelji.

Občinske volitve v Pazinu vrstile so se v popolni poraz Lahonov. Italijani so prosili pomoči, milosti in posredovanja okrajnega glavarja in so hoteli skleniti z Hrvati kompromis, a Slovani, zvesti si smage, o kompromisu z nasprotniki zdaj niso hoteli nič slišati. Nasprotniki so bili zarad tega že bolj poparjeni, ter v tretjem in drugem razredu že volit niso prišli. Hrvatski kandidatje so bili torej voljeni jednoglasno in sicer v tretjem razredu z 519, v drugem z 362 glasovi; a v prvem se po hudi borbi z Lahoni, ki so še enkrat poskusili svojo srečo, tudi Hrvati zmagali. Slava!

Grof Pejačević, general konjice in konji polveljnik v Budimpešti, je 7. julija naglevana umrl v Gostinskih toplicah na Selnograškem, kamor je bil šel zdravja iskat. Grof Pejačević je bil hraber vojak in kot tak se je odlikoval v mnogo bitkah l. 1859, 1864 in 1866; imel je le levo roko, ker desno mu je bila v avstrijsko-pruski vojski v bitki pri Kraljevem Gradcu edna krogla razrušila, a pri vsem tem je bil izvrsten jazdec, ker tudi s se samo levico je zasai svojega konja dobro brzdati. V začenje njegovih zaslug ga je presvitli cesar o raznih prilikah odlikoval in l. 1887 celo imenoval vitezom zlatega ruma.

Kolero na Španjsko so vsled vladnih sporocil iz Madrixa donesli potnika iz Filipinskih otokov. Dozaj ni prav hudo nalezljiva, toliko bolj pa nevarna za tistega, katerega napade, ker po 60—70% zbolelih vmrje. Da bi se ne razširila, vksenile so razne vlade potrebsne varstvene naredbe.

Madrid. Minister notranjih zadev naznačil je v ministarskem svetu, da se kolera v Granadi širi, ker je tam v nedeljo 19. oseb zbolelo, 5 pa jih je umrlo. V okraju Valencija jih je ta dan za kolero mnogo zbolelo. Ni se nadecati več, da bi jo na Španskem zadužili. (O koleri beri še okrožnico dež. odpora.)

Neznačna vročina je bila koncem junija po nekaterih krajinah v Ameriki. V mestu Čikago je dne 28. in 29. za vnetjem možganov vsled vročine zglobovalo 18 oseb, 117 pa jih je omamljeno. 28. junija je v istem mestu poginilo na ulicah vsled solnčnega prieka 100 konj. Tudi po drugih mestih zgodile so se enake nesreče.

Silni vihar razsajal je dne 1. julija po Istarskem. Pri Sandri-o podrl je več hiš in razdrželec načelni nasip okoli dva kilometra na dolgem. Povodenj je pretela v katerem hišam v Veroni. Pri Bergamu pa je vrtine eden most posul.

Odbor irredentovcev se snuje v Rimu, ki bi združil vse Tržašane, Istrijane, Gorišane in Trientiu, ki bivajo po Italiji.

Obesil se je. Od nekod se nam poroča ta-je amčni dogodaj: Neki mož je prišel pred kratkim že precej uatrkan domu. Žena ni bila prav dobre volje ter mu ne gre procej tobaka kupit. To je bil povod, da se prav hudo razbesedita in si skočita še celo v lase. Na upite in grdo preklinovanje prihiti sošed, ter ju nekaj pomiri. Po noči se žena odpravi v mesto, mož pa iz možganov izpuhti vinski duh. Zjutraj ga sošed svari in mu še posebno kletev odita. Ne boš me več slišal kleti ne ti ne kdo drugi, pojdem, kamer mi noge odneseo. Res, napoti se — kam? — sam ne ve. Grede mimo njive zagleda na dreveso zrelo črešnjo, grlo čuti pa nezanesko suho. Spleza toroj na drevo, ali veja se mu vkrhne in prekopione se — toda ne na tla. Noge so se mu v spodnje veje zapletlo in na njih obvisi; kliče na pomoci, ker sam si ne more pomagati. Koliko časa da je tako visel, se ne spominja. Nazadnje se bliža vender rešilni angel. Žena se namreč vrača proti domu in ko zagleda moža v takej steki, zabi vso pretenco prednjega večera, napne vso moč, da moža prevzdigne in mu noge iz vej ispoli. Od tega je med njima zopet lepa sloga.

Turška deklika, hči ruskega polka. V zadnji rusko-turški vojski vdobili so 12. jan. 1878 nekateri vojaki ruskega polka „Keksholm“ v neki vasi Bolgarski lepo štiriletno dekliko, ktero so bili starši zgrešili, ko so pred Rusi bežali. Deklica se je vojakom vamilila, ki ui zna druge besede kot turško; in niso mogli od nje zvedeti, kako ji je ime. Sklenejo za dekliko skrbati in odposlani vseh oddelkov naprosijo polkovnika-generalu Panjutina, da jo v svojo hišo sprejme in na stroške celoga polka za nje izrejo in vzgojo skrbi. Tako je postala turška deklika hči ruskega polka. Dali so jo v šolo in te dni je v vseh vednostih dovoljno podučena zapustila zavod v Varšavi, kjer so jo odgojevali. Polk pa meni, da cetevsko dolžnost dopolni še le tedaj, kaker najdenki tudi potrebitno doto oskrbi.

O ljudski šoli poroča komisija centralne statistike, da je v Avstriji 8.835.674 otrok, ki so dolžni šolo obiskovati. V šolo jih ne hodi zarad dušnih in telesnih hip 21.885, iz drugih razlogov pa 365.594.

Kot nadomestek za odpravljeno grčino bavit se bodo morali dijaki višjih gimnazij ogerske krone bolj temeljito s poznanjem madjarskih spisov posebno z prestavami iz grčine. Učiti se bodo moralni tudi risanja. — Pač bi bilo morda bolj učenstvo ko bi se učili zraven madjarskega kakega jezika, ki se govori v deželah krone sv. Štefana.

Iz svetovne statistike posnemamo to-le začetkom tega stoletja govorilo je na celjem svetu: angleško 21, francosko 31, nemško 30, rusko 31, španško 26, italijansko 15 in portugalsko 8 milijonov ljudi. Število ljudi, ki so rabili naštete sedmure jezikov pomnožilo se je od 162 na 400 milijonov in sicer govoril sedaj: angleški 125, francoski 50, nemški 70, španski 40, ruski 70, italijanski 30 in portugalski 13 milijonov ljudi.

„Unio Chatolica.“ Kakor je razvidno iz desnajnjega inserata, prevzel je g. Mat. Mandić te družbe glavni zastop za Primorje in Dalmacijo. Vzlič temu, da zavod ta deluje še le dobrega pol leta, je vendar zanimanje začel od dne do dne živahnejše. Tudi v narodnem obziru smemo zavod le priporočati, kajti namen mu je izpodriniti razne židovske zavode, ki so nam Slovencem skrajno nasproti. Potujodi zastopnik obiskal bodo te dni najprej našo okolico potem Goriško in Istro. Priporočamo ga našim gospodom naročnikom, osobito pa častitej duhovščini.

Precastni gospod, msgr. Nikolaj Pagani, škof iz Mangalore v vzhodni Indiji se je mudil pretekli torek tukaj v Gorici; obiskal je pri tej priliki tudi cerkev in samostan očetov Frančiškanov na Koncanjevič.

Vrtec prinaša v 7. št. naslednjo vsebino: Iz primorskih bojišč. — I. Na Predilu. Pesem I. Rejec. — Ne budi nečimern. F. G. Podkrimski. Veskresna noč. Pesem F. S. — Vrad. Po Hey-u pool. Janko Leban z sliko. — Skarjevčeva Pepika. F. G. Podkrimski. — Kaj je strah. F. S. — Mlademu prijatelju za god. (P. V-u zložil - ž). — Kdò so pa ti! z slikami. — Dobrova (po ljudski pripovedki). Pesem A. Praprotonik. — Naš kos. (Črtica; sp. č). — Bod pošten in remičen. Fran Rup. — Kako velik je naš avt? Fran Rup. — Listje in cvetje. —

Listnica, nedeljštvo. Dopolniku za C. Vašega odgovora na dopis v zadnji „N. S.“ ne moremo objaviti, ker k temu nas sili katoliško stališče, na katerem stojimo in s katero vsako stvar razsojujemo, ko bi tudi zraven ne poznavali izreka: „de mortua nil nisi bene;“ sicer pa bodite prepričani, da je eden dopis le okvir za sliko, v kateri se po nekonformizmu spet črtojo osebe, katere imajo drugo političko prepričanje, k temu pristadi „N. S.“

Verfälschte schwarze Seide.

Man verbrennt ein Musterchen des Stoffes, von dem man kaufen will, und die etwaige Verfälschung tritt sofort zu Tage: Echte, reine gefärbte Seide kräuselt sofort zusammen und bleibt bald und hinterlässt wenig Asche von ganz helbrauner Farbe. — Verfälschte Seide (die leicht speckig wird und bricht) brennt langsam fort, namentlich glimmen die „Schwanzflammen“ weiter (wenn sehr mit Farbstoff erstickt), und hinterlässt eine dunkelbraune Asche, die sich im Gegenstrahl zur echten Seide, nicht kräuselt, sondern krümmt. Zerdrückt man die Asche der echten Seide, so zerstört sie, die der verfälschten nicht. Das Seidenfabrik-Depot von G. Neunberg (K. u. K. Hofliefer), Zürich, versendet gern Muster von seinen echten Seidenstoffen an Jedermann und liefert einzelne Roben und ganze Stücke porto-und zollfrei in's Haus.

Št. 2708/90

Okrožnica.

Javni listi so razglasili vest, da se je na Španjskem vneha kolera in da se kot epidemija nagle razširja.

C. kr. vlada, katerej so na posebni skrbi javni zdravstveni interesi, priporoča, naj pristoječe oblastnije o pravem času priskrbe vse, česar treba, da se bolezni ne zaneset tudi v našem kraju.

Ker je pa po obstoječih postavah tudi občinam izredena zdravstvena polica, zato vabi podpisani odbor vas županstva, naj strogo in z vso odločnostjo izvajajo in izvajati veliko v zdravstvenem oskrbi predpisane postavne naredbe in sicer posebno one, ki zadevajo stanovanja, dvorišča, gnojišča, stranišča, kanale in tako tudi one zastran rabe pitne vode, vodnjakov, kapnic in vodovodov, za kajih popolno snago je treba skrbeti.

DEŽELNI ODBOR. DEŽELNI GLAVAR
CORONINI.

Odkovanje z svetovnih razstav:

v Londonu 1862, Parizu 1867, na Dunaji 1873
in spet v Parizu I. 1878.

Prodaja klavirjev s plačilom na obroke.

Klavirji za koncerte in za dom, kakor tudi pianini iz slavno znane firme: Gottfried Cramer, Wilh. Mayer na Dunaji prodajajo se po 380 gl., 400 gl., 450 gl., 500 gl., 550 gl., 600 gl. in 650 gl.

Klavirji drugih firm po 280-350 gl.; pianini drugih firm od 350-600 gl.

Dobijo se vedno v

A. Thierfelder-jevi
prodajalnici in posojilnici klavirjev na Dunaji, VII.
Burggasse 71.

Izdaten, stalen, postransk dohodek si lahko prislužijo sposobne in zanesljive osebe (dosluženim žendarmom se daje prednost), ki pridejo večkrat z občinstvom v dotiko.

Poprašuje se:
„G. S. 1890,“ Graz postlagernd.

Počila blaga dober sprijem in potisk proti!

Teoder Slabanja

mlad v Škofji, ulica Maruliča 17.

priporoča se vladino pri visoko častiti duhovščini v napravo cerkvenih pesed in orodja najnovejše oblike, kot: monstrance, kelihov itd. itd. po najnižji cenii.

Stare reči poprati, ter jih v ognji požlati in posrebrati. Na blagovoljno vprašanje radovoljno odgovarja.

Počila blaga dober sprijem in potisk proti!

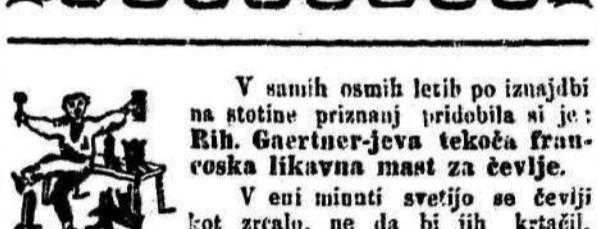

C. kr. priv. zavarovalno društvo

Avstrijski Feniks na Dunaji"
ustanovljeno leta 1860.

Naznanja slavnemu občinstvu da sprejema zavarovanja proti toči.

Glavni zastop v Gorici
Nunska ulica štv. 3.

V samih osmih letih po iznajdbi na stotine priznanj pridobila si je: Rih. Gaertner-jeva tekoča francoska likavna mast za čevlje.

V eni minutti svetijo se čeviji kot zrcalo, ne da bi jih krtačil. Pomažejo se čevlji samo s to mastjo in v trenutku postanejo in ostanejo tudi črni in svetli saj za 8 dni. Mokrota je nič ne škodi, da ta mast zabraniti celo, da se čevlji tako lahko ne premočijo. Priporoča se posebno veleč, duhovščini, p. n. oficirjem, oskrbnikom, logarjem in sploh vsakemu. Pri c. in kr. vojakih je že davno v navadi. — Tudi konjska oprava čisti se lepo s tem mazilom.

Pošilja se prosti pošt.: 2 skl. za 1.30, 6 skl. za 3 in 12 skl. za 4.80.

Kemična tovarna RIH. GAERTNER, c. in kr. vojni oskerbovalec, Wien, Giseiastrasse 4.

Prodaja se pri večih kupcih, usnjarjih in čevljarijih. V Gorici ima zalogo: EMILIO GENTILI, Via Signori.

VINSKE IN SADNE STISKALNICE

najnovejša sestave prav pripravne in za 20% bolj močne kot druge.

NA DERŽAVNI SADNI RAZSTAVI NA DUNAJU

meseca oktobra 1888 kot najboljše spoznane in s Pervim darilom obdarovane.

M L I N E za grozdje in sadje izgotovljajo in prodajajo Ph. Mayfahrt et Co.

Fabriken landwirtschaftlicher u. Weinbau-Maschinen-Eisengiesserei und Dampfhammerwerk

Dunaj II, Frankfurt a. M. u. Berlin N.

KATALOGI in usako pojasnilo na zahtevanje gratis in franko.

Sposobni zastopniki se iščajo ter dobro plačajo. —

„Unio catholica“

vzajemni zavod za zavarovanje škod na Dunaju, I., Bäckerstrasse 14. Koncesijovan valed ministarske naredbe z dnem 28. februarja 1889.

Zavod zavaruje:

Premakljivo in nepremakljivo premočenje proti škodi po požaru, strelji in eksploziji — za taka zavarovanja jamčijo solidarno prvi vzajemni zavarovalni zavodi, kateri so člani razdelilnega društva vzajemnih zavarovalnic. Vsed zvezze z vzajemnimi zavarovalnimi zavodi zamore „UNIO“ zavarovanja v največji vrednosti sklepata in daje na podlagi te zvezze svojim zavarovancem največjo varnost. Vsakoletni prebitek razdelil se boste med zavarovance.

Zavod vpeljal je tudi novo, doslej ke ne poznato vrsto zavarovanja, namreč:

Zavarovanje cerkvenih zvonov proti prenomu ali razpoku. V to stroku spadajo one škodi, katero niso nasledki požara, temveč ki nastanejo v sledu drugih katerih-koli slučajev. K vdeležbi v tej zavarovalni stroki vabilo se vsi pročastiti cerkveni predstojniki

Tudi posreduje zavod pri prvin vzajemnih zavarovalnicah

Zavarovanje na življenje in proti nezgodam.

Vprašanja gladè zavarovanj blagovolijo naj se podpisemu glavnemu zastopu ali pa okrajuim gospodom zastopnikom dopoljilati.

Zastopništa po deželi oddajamo zaupnim osebam, katero se naj pismeno ali ustno pri podpisem glavnemu zastopu oglaša. Za Gorico imenovan je gospod M. Korsič našim zastopnikom.

Tret, meseca julija 1890.

Glavni zastop zavoda „UNIO CATHOLICA“ v Trstu za Primorsko in Dalmacijo.

MATKO MANDIĆ.

Coppag & Skert

Slavna Zaloga
Semeniške ulice 12.

Obč pomaja trgovina knjig, umetnin, minikalijs
ja popicja

v Gorici.

Podružnica
Na Travniku 14.

NA DEBELO